

odňato osvědčení podle § 7, odst. 2. zákona z 16. července 1892, č. ř. z. 202. Podle samých stanov stěžující si pokladny nelze rodinné příslušníky jejich členů, podrobených pensijnímu pojištění, považovati za členy pokladny: příslušníci ti nemají nároku na všechny požitky, které přísluší řádným členům pokladny, nýbrž jenom na některé, zejména nepřísluší jim nárok na nemocenské; příslušníci rodinní neplatí také pojistných příspěvků na uhrazenou svého nemocenského pojištění, jak je platí řádní členové pokladny a to všichni a stejnoměrně bez rozdílu, mají-li rodinné příslušníky, a činí-li nárok na jejich pojištění.

Zákony, nařízení, výnosy.

Odbor II.

Péče o válečné invalidy.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. října 1920, č. 602, o prodloužení drahotní přírážky k důchodům válečných poškozců na rok 1921.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a nař., nařizuje se toto:

§ 1. Přírážku ve výši 50% k základním důchodům, vyměřeným podle zákona o požitcích válečných poškozců ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., jest v případech naznačených v § 42 uvedeného zákona vypláceti prozatím i v roce 1921.

Od 1. dubna 1921 přísluší však tato přírážka k důchodu invalidnímu jen v případech, kde výdělečná schopnost jest o nejméně 35% snížena.

§ 2. Ministr sociální péče se zmocňuje, aby tuto přírážku průběhem roku 1921 snížil neb zastavil, změní-li se poměry drahotní.

§ 3. Nařízení toto, jehož provedením se pověřuje ministr sociální péče v dohodě s ministry financí a vnitra, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(Sb. z. a n., z 9. listopadu 1920, část CXXVII.)

Výnos ministerstva sociální péče z 24. listopadu 1920, č. j. 14.376/B. 20, o příslušnosti zemských úřadů pro péči o vál. poškozence v případě změny bydliště.

Výnosy ministerstva sociální péče ze dne 1. dubna 1920, č. 3224/B ze dne 17. září 1920, č. j. 10.803/B o příslušnosti zemských úřadů pro péči o válečné poškozence doplňují se takto:

I. Českoslovenští vál. poškozenci bydlící v tuzemsku.

Pro příslušnost zemského úřadu a to jak po stránce péče zákonné, tak charitativní je směrodatným bydliště válečného poškozence a to:

a) u válečných invalidů jejich bydliště v době sociálně-lékařské prohlídky;

b) u ostatních válečných poškozců jejich bydliště v době přihlášky o důchod.

Příslušnost, jednou vzniklá, zůstává nezměněna, i když válečný poškozenec změni později bydliště v tuzemsku; přestěhuje-li se však trvale do ciziny, což lze snadno zjistiti, poněvadž musí před odchodem do ciziny žádati o povolení k přesídlení do ciziny (§ 31, tit. zákona o požitcích vál. poškozenců) stává se ve smyslu zdejšího výnosu ze dne 23. června 1920, č. j. 6485/B příslušným zemský úřad v Praze, jemuž je předati všechny spisy. Zemský úřad v Praze zařídí pak případnou další výplatu důchodu do ciziny.

V případě, že bylo u některého vál. poškozence započato s péčí charitativní dříve než byla určena příslušnost okolnostmi svrchu uvedenými (sociálně-lékařskou prohlídkou neb přihláškou o důchod), je předati všechny spisy této charitativní činnosti se týkající zemskému úřadu příslušnému dle hořejších směrnic.

V pochybných případech (nelze-li stanoviti bydliště na př. u osob bez trvalého zaměstnání v určitém místě) budiž příslušným ten zemský úřad, který vydal výměr o důchodu (případně zemský úřad, v jehož územním obvodu vykonána sociálně-lékařská prohlídka neb u kterého podána přihláška o důchod).

II. Českoslovenští vál. poškozenec bydlící v cizině.

Pro veškerou péči je příslušným zemský úřad v Praze dle zdejšího výnosu ze dne 23. června 1920, č. j. 6485/B, jenž zůstane příslušným, i když válečný poškozenec změni bydliště v cizině neb přestěhuje-li se do tuzemska.

Hořejší směrnice vycházejí z hlediska, že je v zájmu účelného provádění péče o válečné poškozence, aby byla veškerá péče soustředěna pokud možno u jednoho zemského úřadu, i když válečný poškozenec později změni bydliště tak, aby všechny spisy jak pro péči zákonnou, tak charitativní byly v rukách jednoho zemského úřadu, aby se předešlo obtížnému předávání spisů při každé změně bydliště vál. poškozence.

Každý zemský úřad je vždycky oprávněn požádati se přímo pomoci kterékoliv okresní úřadovny pro péči o válečné poškozence, podřízené jinému zemskému úřadu.

Péče bytová.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1920, č. 656, kterým se prodlužuje zmocnění obci a společných bytových úřadů ku provádění zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n.

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. Obce a společné bytové úřady, které podle §§ 1 a 33 zákona ze dne 30. října 1919, čís. 592 Sb. z. a n., o zabírání bytů obcemi, byly do 31. prosince 1920 zmocněny, aby provedly opatření podle tohoto zákona, mohou v provádění těchto opatření pokračovati až do vydání nového zákona o zabírání bytů obcemi, nejdéle do 30. dubna 1921.

§ 2. Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

§ 3. Ministru sociální péče se ukládá, aby toto nařízení provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Sb. z. a n. z 30. prosince 1920, část CXL.)